

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH020002
NAZWA
OBSZARU Dębniańskie Mokradła

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH020002	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dębniańskie Mokradła

1.4. Data opracowania 2001-11	1.5. Data aktualizacji 2025-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-10
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 września 2023 r. w spr. soo Dębniańskie Mokradła (PLH020002)

Wyjaśnienia:	Powiększenie - 10.2009 r. Powiększenie pow. - 11.2019 r.
--------------	--

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
16.5703

Szerokość geograficzna
51.3493

2.2. Powierzchnia [ha]:
5288.85

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL51

Dolnośląskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6410			78.09		G	B	C	C	B
6440			0.0		P	D			
6510			642.67		M	B	C	B	B
7140			0.01		P	D			
9170			106.18		G	B	C	C	B
9190			47.4		G	B	C	B	B
91E0			117.2		M	B	C	B	A
91F0			46.34		G	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C	
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja Ogólnie
M	1308	Barbastella barbastellus			r	11	50	i	P	G	C	A	C B
A	1188	Bombina bombina			p				P	DD	C	A	C B
M	1337	Castor fiber			p				C	DD	C	A	C B
I	1088	Cerambyx cerdo			p	11	50	i	V	G	C	B	C C
I	1074	Eriogaster catax			p	251	500	i	P	G	B	B	B A
I	6169	Euphydryas maturna			p	101	250	i	P	G	B	B	B A
M	1355	Lutra lutra			p	6	10	i	C	M	C	A	C B
I	1060	Lycaena dispar			p	11	50	i	P	M	C	A	C C
F	1145	Misgurnus fossilis			p				P	DD	C	A	C B
M	1323	Myotis bechsteinii			r	11	50	i	P	G	C	A	C B
M	1324	Myotis myotis			r	11	50	i	C	G	C	A	C B
I	6179	Phengaris nausithous			p	51	100	i	R	G	C	C	C C
I	6177	Phengaris teleius			p	11	50	i	R	G	C	C	C C
F	5339	Rhodeus amarus			p				P	DD	C	A	C B
A	1166	Triturus cristatus			p				P	DD	C	A	C B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

[Powrót](#)

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N17	29.59
N06	1.8
N23	0.54
N16	11.21
N10	20.13
N19	21.13
N12	15.61
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar zlokalizowany jest w centralnej części województwa dolnośląskiego, na terenie powiatu wołowskiego. Przeważająca część obszaru znajduje się w zasięgu granic gminy Wołów, z kolei mniejszy północny fragment obszaru w zasięgu gminy Wińsko. Obszar stanowią głównie tereny leśne, w mniejszej części tereny użytkowane rolniczo i stawy hodowlane w okolicy wsi Wrzosa, Dębno oraz Krzydłina Mała, będące ważnym miejscem lęgowym dla ptaków wodno-błotnych. Duży udział w obszarze mają siedliska wilgotne o naturalnym charakterze: okresowo zalewane olsy, łęgi, bagna śródlądowe, podmokłe łąki, starorzecza i stawy. Często w ich sąsiedztwie występują piaszczyste pagórki z charakterystyczną florą. Przeważająca część gruntów znajduje się w zarządzie Nadleśnictwa Wołów oraz w zarządzie gmin. Pozostałą część stanowią grunty prywatne lub grunty innej własności, których udział w całkowitej powierzchni obszaru jest marginalny. W związku z rolniczym charakterem regionu na gruntach rolnych w obszarze utrzymuje się dotychczasowe ich użytkowanie. Sporadycznie obserwuje się zamianę użytków zielonych na grunty orne lub intensyfikację użytkowania łąk w kierunku pastwisk, szczególnie w południowej części obszaru. W związku z obecnością dość licznych stawów istotne znaczenie w obszarze ma również prowadzona na jego terenie gospodarka rybacka. Wiąże się z nią duże zapotrzebowanie na wodę, której deficyty obserwuje się okresowo. Dalszy rozwój tego typu działalności może pogłębić problem wody i gospodarowania nią w obszarze. Obszar położony jest w obrębie Obniżenia Ścinawskiego. Od północy okala go pas Wzgórz Trzebnickich, od zachodu dolina Odry, południową i wschodnią granicę wyznaczają lokalne wysoczyzny. Położony jest na średniej wysokości 108 m n.p.m., maksymalna wysokość wynosi 125 m n.p.m. Obniża się w kierunku północnym - doliny Jezierzycy. Najniższy punkt położony jest na wysokości 92 m n.p.m. Strukturę rzeźby terenu budują formy akumulacji lodowcowej, wodnolodowcowej i rzecznej. Północną część obszaru, położoną w dolinie rzecznej pokrywają holoceniiczne dna dolin. Obszar ostoji nie jest w bezpośredni sposób powiązany z innymi obszarami Natura 2000. W najbliższym sąsiedztwie znajduje się obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Łęgi Odrzańskie PLH020018 oraz obszar specjalnej ochrony ptaków Łęgi Odrzańskie PLB020008. Wymienione obszary graniczą z obszarem OZW Dębnińskie Mokradła od zachodniej i południowej strony rozciągając się wzdłuż doliny Odry.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar jest istotny dla zachowania leśnych oraz nieleśnych siedlisk przyrodniczych, szczególnie siedlisk o charakterze hydrogenicznym i związanych z nimi cennymi gatunkami zwierząt stanowiących przedmiot ochrony obszaru.

Siedlisko: 3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników *Ranunculus fluitantis* Na etapie wyznaczania obszaru, gdy obowiązywała niepełna metodyka, do siedliska zakwalifikowana została odmiana pozbawiona włosieniczników. Zgodnie z aktualną metodyką takie płaty nie należą do siedliska 3260. Wniosek dotyczący usunięcia PO oczekuje na akceptację KE.

Siedlisko: 6410 Zmienno-wilgotne łąki trzęślicowe (*Molinia*) Na opisywanym obszarze siedlisko to jest jednym z najcenniejszych przedmiotów ochrony. Zajmuje powierzchnię ponad 78 ha, co mieści się w przedziale 2 %

$\geq p > 0$ % powierzchni tego siedliska przyrodniczego występującego w całej Polsce (względna powierzchnia – „C”). Większość płatów tego siedliska w obszarze zlokalizowanych jest w okolicach miejscowości Krzydłina Wielka i Krzydłina Mała oraz pomiędzy Dębem i Rudnem. Płaty koło Krzydliny Wielkiej są najlepiej zachowane. Występuje tu szereg rzadkich gatunków, m.in. kosaciec syberyjski *Iris sibirica*, gnidosz rozestany *Pedicularis sylvatica*, przytulia północna *Galium boreale*, bukwica zwyczajna *Betonica officinalis*. Łąki w okolicach Rudna i Dębna charakteryzują się gorszym stanem zachowania. Na części z nich rozprzestrzeniają się gatunki obce. Płaty położone na południe od Moczydlnicy Klasztornej są nieużytkowane i obserwuje się na nich wnikanie ostrożeńca polnego *Cirsium arvense* oraz nawłoci późnej *Solidago serotina*. Ze względu na znaczny udział powierzchni siedliska o obniżonej ocenie stopnia zachowania struktury (ze względu na procesy degeneracji pod wpływem obcych gatunków lub zmian w sposobie użytkowania oraz zmian warunków wilgotnościowych) i dodatkowo obniżonej ocenie perspektyw na zachowanie struktury siedliska w przyszłości podjęto decyzję o obniżeniu oceny stanu zachowania siedliska z dobrej (B) na średnią (C). Podobnie ze względu na obecny stan siedliska obniżeniu uległa ocena reprezentatywności z doskonałej (A) na dobrą (B) oraz ocena ogólna z doskonałej (A) na dobrą (B).

6510Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris) Siedlisko zajmuje w obszarze blisko 643 ha, co mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0$ % powierzchni tego siedliska przyrodniczego występującego w całej Polsce (względna powierzchnia – „C”). Największe płaty świeżych łąk zlokalizowane są w południowo-zachodniej części obszaru koło Krzydliny Małej i Krzydliny Wielkiej, a także na zachód od Wołowa oraz na południe od wsi Moczydlnica. Większość płatów powstała w wyniku przeprowadzenia melioracji osuszających siedlisk wilgotnych. Z tego względu spotyka się tu często mozaikę siedlisk wilgotnych i świeżych. W obrębie płatów siedliska znajdują się powierzchnie wilgotniejsze, nawiązujące do łąk zmiennowilgotnych, wilgotnych, a niekiedy nawet do zbiorowisk szuwarowych. Płaty najlepiej odpowiadające typowi siedliska znajdują się koło Krzydliny Wielkiej. Część tych płatów poddana jest intensywnemu wypasowi.

9170Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum) Siedlisko zajmuje w obszarze ponad 106 ha, co mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0$ % powierzchni tego siedliska przyrodniczego występującego w całej Polsce (względna powierzchnia – „C”). Grądy charakteryzują się tu zwykle dominującym udziałem dębu w drzewostanie, co prawdopodobnie związane jest z preferowaniem tego gatunku w gospodarce leśnej. Ponadto obecne są lipa drobnolistna *Tilia cordata*, klon pospolity *Acer platanoides*, w drugim piętrze obecny jest grab *Carpinus betulus*. Warstwa krzewów najczęściej jest dobrze rozwinięta i zdominowana zwykle przez leszczynę *Corylus avellana*. W warstwie runa obserwowano gwiazdnicę wielkokwiatową *Stellaria holostea*, miodunkę łąkową *Pulmonaria obscura*, wiechlinę gajową *Poa nemoralis*, podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*. Siedlisko to w miejscach bardziej suchych (na wypukłych formach terenu) nawiązuje do kwaśnych dąbrów (siedlisko 9190), w obniżeniach lub w pobliżu cieków upodabnia się do łągów 91E0 lub 91F0 (w szczególności płat w północno-wschodniej części badanego terenu). Część powierzchni leśnych z siedliskiem uległa zniszczeniu w wyniku huraganu w 2010 roku. Oceniony w trakcie weryfikacji terenowej stopień zachowania struktury siedliska grądu spowodował obniżenie oceny jego stanu zachowania z dobrej (B) na średnią (C).

9190Kwaśne dąbrowy Quercetea roburi-petraeae Siedlisko zajmuje w obszarze ponad 47 ha, co mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0$ % powierzchni tego siedliska przyrodniczego występującego w całej Polsce (względna powierzchnia – „C”). Kwaśne dąbrowy związane są z polodowcowymi, piaszczystymi strukturami geomorfologicznymi znajdującymi się w południowej części obszaru. Większość ich pierwotnego areалу zajmują obecnie gospodarcze monokultury sosnowe. Obecnie zachowane są dwa duże płaty siedliska: pomiędzy Rudnem i Wołowem oraz na południe od Dębna. Oprócz nich, w rozproszeniu, spotkać można mniejsze płaty zlokalizowane głównie w kompleksach lasów sosnowych. Drzewostan kwaśnych dąbrów jest uproszczony w wyniku zabiegów gospodarczych, jednak tworzony przez dąb szypułkowy z niewielką domieszką sosny. W runie rosną typowe dla siedliska gatunki acidofilne, m.in. borówka czernica oraz trzcinnik leśny. W okolicach Dębna w runie kwaśnych dąbrów spotykana jest też trzęślica modra. Ze względu na znaczny udział powierzchni siedliska o obniżonej ocenie stopnia zachowania struktury (ze względu na procesy degeneracji pod wpływem obcych gatunków) podjęto decyzję o obniżeniu oceny stanu zachowania siedliska z doskonałej (A) na dobrą (B). Podobnie ze względu na obecny stan siedliska obniżeniu uległa ocena reprezentatywności z doskonałej (A) na dobrą (B) oraz ocena ogólna z doskonałej (A) na dobrą (B).

***91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (Salicetum albo-fragilis, Populetum albae, Alnenion glutinoso-incanae, olsy źródłiskowe)** Siedlisko zajmuje w obszarze ponad 117 ha, co mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0$ % powierzchni tego siedliska przyrodniczego występującego w całej Polsce (względna powierzchnia – „C”). Niewielkie płaty tego siedliska odnotowane w północnej części obszaru występują wzdłuż niewielkich cieków, charakteryzują się dominacją olszy czarnej *Alnus glutinosa* w drzewostanie, z domieszką jesionu *Fraxinus excelsior*, obfitym występowaniem gatunków nitrofilnych – pokrzywy *Urtica dioica*, podagrycznika pospolitego *Aegopodium podagraria*, a także gatunków

charakterystycznych dla tzw. zbiorowisk welonowych: chmielu zwyczajnego *Humulus lupulus*, kielisznika zaroślowego *Calystegia sepium*, przytulii czepnej *Galium aparine*. Najlepiej zachowane fragmenty chronione są w obrębie rezerwatu „Uroczysko Wrzosa”, choć cechuje je stosunkowo niski wiek i często zaburzona struktura przestrzenna oraz niski udział tak istotnego składnika siedliskotwórczego, jak martwe drewno. Pozostałe większe powierzchnie łągów znajdują się poza zasięgiem rezerwatu, m.in. między Rudnem a Dębem oraz w dolinie Jezierzycy i Nieciecznej. Część powierzchni leśnych z siedliskiem uległa zniszczeniu w wyniku huraganu w 2010 roku i lokalnej działalności bobrów w ostatnich latach. W związku z bieżącą oceną stopnia zachowania struktury oraz reprezentatywności dla łągów w obszarze obniżeniu uległa ocena reprezentatywności z doskonałej (A) na dobrą (B) oraz stanu zachowania z doskonałej (A) na dobrą (B). 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum) Siedlisko zajmuje w obszarze ponad 46 ha, co mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ powierzchni tego siedliska przyrodniczego występującego w całej Polsce (względna powierzchnia – „C”). Siedlisko to występuje jedynie w północno-wschodniej części obszaru. Wszystkie płaty odznaczają się właściwym składem drzewostanu, choć gatunkiem wyraźnie dominującym jest dąb szypułkowy *Quercus robur* (może to wynikać z odpowiedniej gospodarki leśnej – preferującej ten gatunek). Ponadto odnotowano szereg innych gatunków - jesion wyniosły, wiąz szypułkowy, olsza czarna, w drugim piętrze w niektórych fragmentach obserwowano klon polny *Acer campestre*, grab zwyczajny *Carpinus betulus*, którego obecność może być przejawem grądowienia. Warstwa podszytu z reguły jest bardzo dobrze rozwinięta, gatunkami dominującymi jest leszczyna pospolita *Corylus avellana* oraz dereń świdwa *Cornus sanguinea*, z nieznaczną ilością bzu czarnego *Sambucus nigra*, głógów *Crataegus* spp. W runie dość licznie występują gatunki nitrofilne – pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*, czyściec leśny *Stachys sylvatica*, miejscami jeżyna popielica *Rubus caesius* oraz inne gatunki z tego rodzaju. Z uwagi na stosunkowo małą powierzchnię tego siedliska w obszarze oraz izolację w przestrzeni i inne cechy wpływające na ocenę jego stopnia zachowania struktury oraz reprezentatywności obniżeniu uległa ocena reprezentatywności z doskonałej (A) na dobrą (B), stanu zachowania z doskonałej (A) na dobrą (B) i ocena ogólna z doskonałej (A) na dobrą (B). 1308 Mopek *Barbastella barbastellus*, 1323 Nocek *Bechsteina Myotis bechsteinii*, 1324 Nocek duży *Myotis myotis* Szacunkowa wielkość populacji wskazanych gatunków mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej (ocena C). Obszar dla wszystkich gatunków nietoperzy będących przedmiotami ochrony stanowi głównie tereny żerowiskowe. Brak w zasięgu obszaru lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie znanych obiektów służących za zimowiska lub miejsca rozrodu powoduje, że liczebność poszczególnych gatunków jest zależna przede wszystkim od atrakcyjności miejsc żerowania. Aktualne dane potwierdzają występowanie ww. gatunków w obszarze jednak wymagają uszczegółowienia. 1337 Bóbr *Castor fiber*, 1355 Wydra *Lutra lutra* Szacunkowa wielkość populacji wskazanych gatunków mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej (ocena C). Warunki siedliskowe panujące w zasięgu granic obszaru i prowadzona na jego terenie gospodarka powoduje, że oba gatunki znajdują tu doskonałe warunki bytowania i rozrodu. W ostatnich latach obserwuje się ekspansję bobra, który lokalnie silnie oddziałuje zarówno na pozostałe przedmioty ochrony (siedliska przyrodnicze), jak i na prowadzoną w obszarze gospodarkę rolną i leśną. Podobnie w przypadku wydry, dogodne warunki siedliskowe oraz bogata baza żerowiskowa sprzyjają stabilności jej populacji na terenie ostoi. Obecny stan rzeczy pozwala wysoko oceniać stan zachowania populacji obu gatunków. 1166 Traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*, 1188 Kumak nizinny *Bombina orientalis* Szacunkowa wielkość populacji wskazanych gatunków mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej (ocena C). Warunki siedliskowe panujące w zasięgu granic obszaru, sprzyjają obu gatunkom, które znajdują tu dobre warunki bytowania i rozrodu. Aktualne dane potwierdzają występowanie ww. gatunków w obszarze jednak wymagają uszczegółowienia. 5339 Różanka *Rhodeus sericeus amarus*, 1145 Piskorz *Misgurnus fossilis* Szacunkowa wielkość populacji wskazanych gatunków mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej (ocena C). Warunki siedliskowe w obrębie naturalnych cieków oraz sztucznych cieków w postaci kanałów z warunkami zbliżonymi do naturalnych sprawiają, że oba gatunki ryb znajdują w obszarze dogodne warunki siedliskowe. Aktualne dane potwierdzają występowanie ww. gatunków w obszarze jednak wymagają uszczegółowienia. 1074 Barczatka kataks *Eriogaster catax* Szacunkowa wielkość populacji wynosi 251-500 osobników, co mieści się w przedziale $15\% \geq p > 2\%$ populacji krajowej (ocena B). Ogólny stan zachowania gatunku w obszarze określono na poziomie niezadowolającego (U1). W ostoi odnotowano 11 miejsc występowania gatunku, które można traktować jako osobne stanowiska. Na dwóch z nich wykazano blisko 100% populacji obszaru. Pierwsze znajduje się kilkaset metrów na północny-wschód od miejscowości Wrzosa, drugie natomiast zlokalizowane jest pomiędzy miejscowościami Kretowice i Moczydlnica Dworska. Pozostałe stanowiska gatunku mają charakter niewielkich skupień tarniny rozmieszczonych głównie w okolicach Rudna oraz pod Wołowem. Tutejsza populacja barczatki jest jedną z głównych składowych metapopulacji dolnośląskiej i obok przeplatki maturny jest jednym z najcenniejszych walorów

entomologicznych obszar. Niestety w ostatnich latach obserwuje się stopniowe pogarszanie warunków siedliskowych gatunku, polegające na starzeniu się skupień roślin żywicielskich. Z uwagi na ocenę na podstawie wizji terenowych stopnia zachowania cech siedlisk gatunku i możliwości ich przywrócenia do dobrego stanu obniżeniu uległa ocena stanu zachowania populacji gatunku z doskonałego (A) na dobry (B). Na bazie wyników analiz zmianie uległa również ocena stopnia izolacji populacji z oceny C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania) na ocenę B (populacja nie izolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku).

1088 Kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo* Szacunkowa wielkość populacji wynosi 11-50 osobników, co mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej (ocena C). Ogólny stan zachowania gatunku w obszarze określono na poziomie niezadowolającym (U1). Odnotowano tutaj występowanie kozioroga dębosza tylko na jednym stanowisku. Miejscem tym jest szpaler dębów wzdłuż Kanału Dębnickiego, na zachód od miejscowości Dębno. Widoczne ślady żerowania znajdują się na jednym dębie. Prawdopodobnie zasiedlonych jest więcej drzew, nie widać jednak jeszcze śladów bytowania chrząszcza. Perspektywy zachowania gatunku w obszarze ocenia się jako dobre, w związku z większą ilością dębów w tym miejscu, które rosną wzdłuż kanału i drogi dojazdowej do lasu z Dębna. Drzewa te w przyszłości będą zapewne służyć koziorogowi przez szereg lat. Z uwagi na ocenę na podstawie wizji terenowej stopnia zachowania cech siedliska gatunku obniżeniu uległa ocena stanu zachowania populacji gatunku z doskonałego (A) na dobry (B). Na bazie wyników analiz zmianie uległa również ocena ogólna populacji z oceny dobrej (B) na znaczącą (C).

6177 Modraszek telejus *Phengaris teleius*, 6179 Modraszek nausithous *Phengaris nausithous* Szacunkowa wielkość populacji *Phengaris nausithous* wynosi 51-100 osobników, a populacji *Phengaris teleius* – 11-50 osobników, co mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej (ocena C). Ogólny stan zachowania gatunków w obszarze określono na poziomie stanu złego (U2). W przypadku *Phengaris nausithous* w ostoi wykryto 4 miejsca występowania tego gatunku, a dla *Phengaris teleius* tylko jedno, które pokrywa się z największym miejscem występowania *Phengaris nausithous*. Miejsca występowania gatunków obejmują działki o charakterze użytków zielonych, z których tylko na kilku regularnie prowadzi się gospodarkę kośną. Zabiegi kosne wykonuje się jednak często w terminach nie dostosowanych do wymagań modraszków. W rezultacie można zaobserwować postępujące zmniejszanie się ilości rośliny żywicielskiej – krwiściugu lekarskiego. Z uwagi na ocenę na podstawie wizji terenowej stopnia zachowania cech siedliska gatunku obniżeniu uległa ocena stanu zachowania populacji gatunku z doskonałej (A) na przeciętną (C). Na bazie wyników analiz zmianie uległa również ocena ogólna populacji z oceny dobrej (B) na znaczącą (C).

1060 Czerwończyk nieparek *Lycena dispar* Szacunkowa wielkość populacji wynosi 11-50 osobników, co mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ populacji krajowej (ocena C). Ogólny stan zachowania gatunku w obszarze określono na poziomie niezadowolającym (U1) ze względu na brak informacji na temat dokładnej liczebności gatunku. Aktualne dane potwierdzają występowanie ww. gatunku w obszarze jednak wymagają uszczegółowienia. Na stanowiskach, gdzie czerwończyk został stwierdzony, populacja wydaje się być stabilna i nieizolowana. Gatunek wymaga jedynie zachowania jego siedlisk w stanie obecnym. Na bazie wyników analiz zmianie uległa ocena ogólna populacji z oceny dobrej (B) na znaczącą (C).

6169 Przeplatka matura *Euphydryas maturna* Szacunkowa wielkość populacji wynosi 101-250 osobników, co mieści się w przedziale $15\% \geq p > 2\%$ populacji krajowej (ocena B). Ogólny stan zachowania gatunku w obszarze określono na poziomie niezadowolającym (U1). W ostoi odnotowano 5 miejsc występowania gatunku, które można traktować jako osobne stanowiska. Zlokalizowane są one przede wszystkim w północno-wschodniej części Obszaru – okolice miejscowości Kretowice oraz w części centralnej – okolice miejscowości Dębno. Tutejsza populacja przeplatki jest jedną z głównych składowych metapopulacji dolnośląskiej i obok barczatki kataks jest jednym z najcenniejszych walorów entomologicznych obszaru. W związku z zamieraniem jesionów w kraju, należy dłożyć wszelkich starań, aby nie pogarszać stanu ilościowego obecnych nasadzeń jesionowych, a w ramach planowanych działań ochronnych skupić się również na sztucznym dosadzaniu drugiej rośliny, na której samice mogą składać jaja, mianowicie kaliny koralowej. Z uwagi na ocenę na podstawie wizji terenowej stopnia zachowania cech siedliska gatunku obniżeniu uległa ocena stanu zachowania populacji gatunku z doskonałej (A) na dobrą (B). Na bazie wyników analiz zmianie uległa również ocena stopnia izolacji populacji z oceny C (populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania) na ocenę B (populacja nie izolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne

Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	J01.01		b
H	A02.01		b
M	K02.02		i
L	A07		b
M	K02.01		i
H	A03.01		b
M	B02.01		i
M	I02		b
H	I01		b
M	A10.01		b
M	A03.03		i
H	K02		b
L	A08		b
H	J03.02.01		i
M	K04.03		b

Oddziaływania pozytywne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	X		b

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ	[%]
Publiczna	Krajowa/federalna
	Kraj
	związkowy/województwo
	Lokalna/gminna
	Inna publiczna
Własność łączna lub współwłasność	
Prywatna	
Nieznana	
Suma	

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Bartmańska J., Gryszkiewicz B. 1999. Bóbr europejski Castor fiber w Parku Krajobrazowym „Dolina Jezierzycy” i na terenach sąsiednich. Chrońmy Przyr. Ojcz. 55, 3: 73-80. Bobrowicz G., Czepnik J. 1997. Park Krajobrazowy „Dolina Jezierzycy”. Bydgoszcz, s. 64. Bobrowicz G., Konieczny K. 2000. Osobliwości przyrodnicze gminy Wińsko i propozycje ich ochrony. Chrońmy Przyr. Ojcz. 56,4: 5-31. Bobrowicz G., Malkiewicz A. 1998. Monitoring zagrożonych gatunków roślin i zwierząt parku krajobrazowego Dolina Jezierzycy. Ciconia, Wołów. Msc. FULICA-Jankowski Wojciech. Plan ochrony rezerwatu przyrody „Uroczysko

Wrzosey". Zarządzenie nr 16 RDOŚ we Wrocławiu z 13 listopada 2012 r. Dz. Urz. woj. dolnośląskiego poz. 3923. Gutowska K., Moska M. 2007. Chronione gatunki ssaków okolic Wołowa. Chroń. Przyr. Ojcz. 63, 2: 42-56. Kotusz J., Witkowski A., Błachuta J., Kuszniarz J., 2001: Stan ichtiofauny w górnym i środkowym dorzeczu Odry. Rocz. Naukowe PZW, 14: 297-310. Macicka-Pawlik T., Wilczyńska W. 1996. Szata roślinna projektowanego rezerwatu Uroczysko Wrzosey koło Wołowa (studium florystyczno- fitosocjologiczne). Acta Univ. Wratislaviensis, Prace Bot. 64: 121-194. Macicka-Pawlik T., Wilczyńska W. 1996. Szata roślinna projektowanego rezerwatu "Uroczysko Wrzosey" koło Wołowa (studium florystyczno- fitosocjologiczne). Acta Univ. Wratislaviensis, Prace Bot. 121-194. Macicka-Pawlik T., Wilczyńska W. 1997. Geobotaniczna charakterystyka Parku Krajobrazowego „Dolina Jezierzycy” na Dolnym Śląsku. Przegląd Przyrodniczy, 8(4): 47-64. Macicka-Pawlik T., Wilczyńska W. 1997. Geobotaniczna charakterystyka Parku Krajobrazowego „Dolina Jezierzycy” na Dolnym Śląsku. Przegl. Przyr. 8, 4: 47-64. Malkiewicz A., Smolis A., Kadej M., Tarnawski D., Stelmazczyk R., Zając K., Masłowski J., Matraj M.. 2009. Nowe dane o rozmieszczeniu modraszków z rodzaju Phengaris (=Maculinea) (Lepidoptera: Lycaenidae) w dolnośląskiej części Sudetów i Przedgórz Sudeckiego. Vol.12:61-74. Malkiewicz A., Smolis A., Stelmazczyk R., Kadej M., Masłowski J., Matraj M. 2008. Przeplatka maturna Euphydryas maturna (LINNAEUS 1758) na Dolnym Śląsku; stan obecny i możliwości ochrony. Przyroda Sudetów. Vol.11:77-86. Plan ochrony dla Parku Krajobrazowego „Dolina Jezierzycy”. Uchwała nr XVI/328/11 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 27 października 2011r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Parku Krajobrazowego „Dolina Jezierzycy” (DZ. URZ. WOJ. 2011.250.4506) Witkowski A., Penczak T., Kotusz J., Przybylski M., Kruk A., Błachuta J., 2007 : Reofilne ryby karpiołowe dorzecza Odry. Rocz. Naukowe PZW 20: 5-33

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	88.62	PL02	10.88		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Park Krajobrazowy Dolina Jezierzycy	*	88.62
PL02	Uroczysko Wrzosey	*	10.88

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu
Adres:	Polska Al. Jana Matejki 6 50-333 Wrocław
Adres e-mail:	sekretariat.wroclaw@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dębniańskie Mokradła PLH020002 Link: https://edzienniki.duw.pl/legalact/2014/1945/
	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 21 września 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dębniańskie Mokradła PLH020002 Link: https://edzienniki.duw.pl/legalact/2017/3919/
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH020002

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--